

JANUSZ NOWACKI

- **DATA i MIEJSCE URODZENIA:** 01.01.1928 r. Radom
- **PSEUDONIM:** „Nikiel”
- **STOPIEŃ:** podpułkownik
- **ŻYCIORYS:**

Od 1943 r. w szeregach AK „Kiliński”. Wraz z kolegami wykonał magazyn broni, w składzie opałowym swojej matki i był magazynierem tej broni. Brał czynny udział w produkcji granatów „Filipinek”, butelek zapalających, a także wielokrotnie w przewożeniu broni i amunicji na szkolenia i różne akcje. Broń z magazynu na rozkaz dowódcy kompanii wydawał również do akcji w Powstaniu Warszawskim. Wielokrotnie przewoził również meldunki i rozkazy w tym z Warszawy w Góry Świętokrzyskie (do punktu kontaktowego w Ratajach koło Wąchocka) oraz do zgrupowania „Osa”.

W latach 1945-46 uczęszczał i zdał maturę w Liceum Matematyczno-Fizycznym im. M. Kopernika w Łodzi. Następnie w latach 1946-1951 studiował chemię na Uniwersytecie Łódzkim, uzyskując tytuł magistra filozofii z zakresu chemii.

W 1952 r. rozpoczął swoją pracę zawodową w Instytucie Barwników i Półproduktów w Zgierzu, opracowując tam szereg technologii wytwarzania półproduktów chemicznych i barwników.

W latach 1956-1969 Wiceprezes ds. Techniczno-Produkcyjnych w Spółdzielni Pracy Centralne Laboratorium Chemiczne w Warszawie. Tam również opracował i wdrożył produkcję kilkunastu produktów z chemii gospodarczej i tworzyw sztucznych. W roku 1969 zostaje kierownikiem pracowni w Przemysłowym Instytucie Elektroniki. Równocześnie zaliczył Studium Podyplomowe Inżynierów-Technologów, po czym po 2 latach został kierownikiem Zakładu w Centrum Naukowo-Produkcyjnym Materiałów Elektronicznych. W 1981 r. został dyrektorem Zakładów w Centrali Wytwórczo-Usługowej „Libella” Sp. z o.o.

W 1988 r. przeszedł na emeryturę. Będąc na emeryturze w 1989 r. został dyrektorem w Przedsiębiorstwie „Servisco” i Przedsiębiorstwie Zagranicznym „Chemitrans”. Od 2002 r. pracował w przedsiębiorstwie Pomona Company Ltd W Żyrardowie w niepełnym wymiarze.

Był autorem lub współautorem kilku publikacji, 12 patentów i wzorów użytkowych, a także jest rzeczoznawcą SITPChem oraz inżynierem – specjalistą I stopnia w ramach specjalizacji inżynierskich NOT.

Bardzo aktywnie zaangażowany w pracach społecznych, w tym w pracach i akcjach związanych z propagowaniem etosu Armii Krajowej utrwalających pamięć bohaterskich czynów.

Brał czynny udział w założeniu Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, gdzie jako członek pracował społecznie pełniąc różne funkcje: w latach 1990-2006 r. – Przewodniczący Komisji Rewizyjnej Okręgu Warszawa. Od 1999 r. członek Rady Naczelnej, w latach 2005-2008 Wiceprezes, a od 15 marca 2012 r. do likwidacji, Prezes RN. Był również Przewodniczącym Zespołu Rewizyjnego Fundacji Żołnierzy Polski Walczącej i Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Ogólnokrajowego Środowiska Batalionu „Kiliński”.

W marcu 2013 r. został wybrany w uzupełniających wyborach do Prezydium ZG, a następnie w maju został wybrany na Wiceprezesa ZG.

Zmarł nagle 2 czerwca 2013 r.

- **PRZYDZIAŁ DO ODDZIAŁÓW:** Batalion AK „Kiliński” – 167 pluton 2 komp. „Szare Szeregi”
- **UDZIAŁ W AKCJACH:** wielokrotny udział w akcjach małego sabotażu
- **ODZNACZENIA:**

Medal Wojska (Londyn 1948 r.)

Srebrny Krzyż Zasługi (1967 r.)

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1977 r.)

Złota Syrenka Za Zasługi dla Warszawy (1980 r.)

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1984 r.)

Braźowy Medal „Za Zasługi dla Obronności Kraju” (1984 r.)

Medal Zasłużony dla Wynalazczości (1984 r.)

Krzyż AK (Londyn 1991 r.)

Krzyż Partyzancki (1995 r.)

Warszawski Krzyż Powstańczy (1995 r.)

Medal za Warszawę (1995 r.)

Medal „Pro Memoria” (2005 r.)

Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (2006 r.)

Medal „Pro Patria” (2012 r.)

oraz wieloma innymi odznaczeniami i wyróżnieniami, a w tym Złotą Odznaką Zasługi ŚZŻAK.